

Petnadeseta glava

TAJNATA NA ELITO

Emo pozvyni na vratata. Elito momentalno se pokaza.

- Neshto se e sluchilo? – zapita tja.

- Ne. Razmenihme si s edin kreten malko ljubeznosti v rejsa.

- Vlez.

- Neshto se e sluchilo? – popita na svoj red Emo.

- Maj che se e sluchilo.

- Znachi se e sluchilo.

- Da, zatova te povikah.

- S kakvo moga da ti byda polezen?

- Ne znam.

- Vikash me, a ne znaesh.

- Na nikogo njamam vjara.

- Strahuvash se, da ne bi da kazha na njakogo?

- Ne, ne.

- A kakvo togava?

- Ne znam.

- Njamash mi vjara vyobshte?

- Ne, ne na teb. Na teb ti vjarvam. Znam, che si chesten.

- Chesten li? V kakyv smisyl?

- Ne mi e udobno da kazha...

- Hajde, bez zaobikalki. Na nikogo njama da kazha. Taka poveche se izmychvash. I moeto ljubopitstvo syshto.

- Vizh – tja izmykna ot edno chekmedzhe neshto, uvito vyv vestnik.

- Kakvo e tova?

- Ej sega shte vidish.
- Ja gledaj! Obrazeca ot uchilishte!
- Sega shefa njama otkyde da se konsultira za uniformata.
- Boozhe! Toj ima otkyde, ama dobre, che si go vzela.
- Dignah go, ama goljam strah brah.
- Prevari me.
- Da ne bi i ti da misleshe da go...
- Da... da. Sutrinta se chudja koj me e izprevaril.
- Az go dignah snoshti.
- Snoshti li?
- Da. Kym osem i polovina.
- Che beshe li otkljucheno?
- Beshe. Nali ima vecherno.
- Da, vjarno.
- Az ne iskah da go vzema, ama sluchajno...
- Sluchajno li?
- Ami da.
- Sluchajno si go zadignala?! Ja vizh ti!
- Bez majtap. Iskah da vidja kak shte stane.
- Ti pyk! Smajvash me.
- Zashto?
- Dejstvash kato profesionalist.
- Chak tolkova! Kakvo da go pravim tova?
- Slozhi go v edna chanta.
- Posle?
- Shte otidem v morskata gradina i shte go izgorim.
- Da go gorim li?
- Ami razbira se!
- Az mislja da go zapazim.
- Nikakvo zapazvane!
- Kato si vzemem diplomite, shte go izpratim na shefa.

- Gluposti! Daj da go izgorim.
- Ami ramkata?
- Vsichko. Da njama dokazatelstva.
- Che koj shte gi tyrsi?
- Az ti kazvam.
- Dobre. Vse pak ne znam koj shte trygne da go tyrsi.
- I az ne znam, ama po-dobre da go izgorim i da razpileem pepelta po chetirite posoki na sveta.
- Bre!
- Bre, ja! Davaj da go gorim.
- Dobre. Kyde shte go gorim?
- V morskata, nali ti kazah.
- Kak, tam po aleite li? Tam naj-mnogo shte ni vidjat.
- Ami! Znam edno tajno mjasto. Pod edno dyrvo. Dosta opasno e tova mjasto. Strymno, točno kym moreto se spuska.
- V takyv sluchaj, az ne moga da prisystvam.
- Ne e nuzhno. Az shte go izgorja. Samo vzemi kibrit.
- Dobre. Trygvame li?
- Hajde.
- Chakaj da go natikam po-dobre v chantata.
- Samo s kakvo udovolstvie shte go zapalja!
- Kakvo e tova sadistichno udovolstvie? V uchilishte izmychihte zajcite.
- Kakvo da pravja. Razni glupavi hrumvanija.
- Vie, momchetata, vse shte izmislite njakvoja glupost.
- A vie ne gi mislite, ami sluchajno gi pravite.
- Emo!
- Kakvo, ne e li taka?
- Ne e, razbira se.
- Vasha rabota.
- Tova da izgorim obrazeca, ne e li glupavo?
- Ne e. Pyk i da e glupavo, e naj-razumno.

- Hem glupavo, hem razumno...
- Znachi e razumno.
- Hm!
- Kakvo? Mislsh, che ako go izpratim na shefa, toj shte zapazi mylchanie? Bozhee, kakva olelija shte vdigne! Shte pochne razsledvanija. Nali go znaesh kakyv e Sherlock Holms.
- Dobre togava, da go izgorim.
- Razbira se.
- Kyde e tvoeto tajno mjasto?
- Chakaj de! Ima vreme.
- E-e, otkyde shte go znam.
- Ami zatova shte tyrpish. Shte stignem.
- Ako za tova ne se razchue, shefyt njama da nauchi.
- Estestveno.
- Njama da kazhesh na nikogo, nali?
- Boozhe!
- Ne znam.
- Gledaj ti da ne se iztyrvesh.
- Njama.
- Vse pak, vnimavaj. Dazhe i na majka si ne kazvaj.
- Kak shte j kazha! Vse edno celija grad da nauchi.
- Zatova se pazi. Vizhdash li, che e naj-dobre da go izgorim. Ako go beshe namerila majka ti...
- Ostavi se!
- A-a taka! Seg a se ubedi, che sym prav.
- Da de, prav si.
- Nablizhavame.
- Tuk li shte go gorish?
- Ne. Shte sljaza nadolu.
- Lele! Che to e mnogo strymno!
- Strymno nestrymno, tam! Tam sym rekyl, che shte go izgorja.

- Dobre. No vnimavaj. Da ne se hlyznesh.
- Boozhe! Za pryv pyt slizam tam!
- Otkyde shte znam!
- Sega znaesh. Daj go. Stoj tuk na post. Kato vidish opasnost, sviri signala na Chernoto lale!

- Dobre.

- Hajde.

Emo se spusna nadolu do edna malka ploshtadka, obrazuvana ot izdadenite koreni na edno goljamo dyrvo.

Dolu se razbivaha morskite vylni.

Emo izmykna ot chantata obrazeca, svali stykloto i go hvyrli v moreto. To se prysna o edin kamyk i parchencata potynaha v razpenenata voda.

Sled tova izvadi kibrita i zapali obrazeca s ramkata.